

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ім. М.І.ПІРОГОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО
КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА**

**Тези доповідей
навчально-методичної конференції**

12 лютого 2020 року

м. Вінниця, 2020 р.

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І.Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО
КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
12 лютого 2020 року

Вінниця – 2020

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 12 лютого 2020 року

Редакційна колегія: В. М. Мороз (головний редактор)
Ю. Й. Гумінський (відповідальний редактор)
Л. В. Фоміна

Відповідальний за випуск: А. М. Гулевич

Конкуренція в освітньому середовищі потребує комплексного підходу, як з боку студента, так з боку освітнього закладу, для кращого та глибшого розуміння та єдності конкурентного середовища і конкурентних відносин, які знаходяться у постійному взаємозв'язку.

Розвиток медичної науки і практики в умовах глобального конкурентного середовища зумовлюють вносити корективи в підготовку та підвищення кваліфікації медичних працівників із наближенням їх освіти до міжнародних стандартів. Саме тому, якість освіти у вищих навчальних закладах необхідно покращити шляхом ефективної організації та інформатизації навчального процесу, впровадженням передових наукових розробок у практику викладання, забезпеченням високого професіоналізму викладачів, створенням сучасної навчально-методичної бази в усіх освітніх галузях, зокрема і медичній.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

Оволодіння мовленнєвими вміннями й навичками повинно стати шляхом до здатності за допомогою мовних засобів розв'язувати комунікативні завдання в конкретних ситуаціях професійного спілкування.

Розвиток професійного мовлення студентів має здійснюватись на основі загальнодидактичних та методичних принципів :

- структурності – відображає певні зв'язки між одиницями мовлення (словоформою, словосполученням, фразою, надфразовою єдністю, текстом);
- науковості – передбачає відповідність змісту мовленнєвого курсу загальноновизнаним фактам, поняттям теорії, структурі лінгвістичної науки);
- свідомості – студент під час мовленнєвої діяльності має усвідомлювати форму і зміст професійного мовлення українською мовою.

Усе це залежить від: форми мовлення – усної чи письмової, рівня автоматизованості у вживанні лексичних та граматичних ознак, форми усвідомлення, що забезпечується взірцем мовлення, її ситуативного оточення; комунікативної спрямованості, що є одним із провідних принципів методики навчання української мови та культури професійного спілкування.

Перед викладачами української мови за професійним спрямуванням стоїть непросте завдання: не лише надати студентам певного обсягу знань, а й прилучити їх до здобутків національної та світової культури, сформувати у них національний світогляд та відповідні моральні принципи, підготувати майбутнього національно свідомого лікаря, котрий зможе в майбутньому розвивати медицину й водночас буде справжнім патріотом своєї держави.

Тільки оволодівши системою мовленнєвих умінь і навичок, студент матиме змогу встановлювати вербальні контакти із співрозмовником, будувати висловлювання в різних стилях та жанрах, використовуючи відповідну термінологію. Проте прагнення до унормування власного мовлення, усвідомлення мовної доцільності виникає у студентів лише як наслідок безперервної праці викладачів усіх предметних циклів.

Отже, формування професійного мовлення студентів-медиків – це безперервний процес, який важливо стимулювати на заняттях не лише з мовних, а й з фахових дисциплін, де студенти можуть постійно розвивати навички оперування термінологією майбутньої спеціальності.

Василик В.С., Головчанська С.Є., Паламар І.В., Гулобов Б.З.

Поширеність шкідливих звичок серед студентів медичного закладу, шляхи подолання

Експерти ВООЗ та провідні науковці наголошують на глобальній епідемії тютюнопаління, яка з кожним роком стає дедалі масштабнішою, охоплює все більшу чисельність населення, призводить до значних медико-соціальних втрат та економічних збитків. 25% тих, що постійно палять помирають передчасно і втрачають 10-15 років життя.

Це обумовлює пошук ефективних стратегій та шляхів подолання епідемії, скорочення її негативних наслідків. Вагому роль у вирішенні проблем тютюнопаління, поряд з політиками, менеджерами, законодавцями, адміністраторами, відіграють фахівці охорони здоров'я та освіти.

Ми проводили анонімне опитування студентів щодо відношення до паління і можливостей превентивних освітніх заходів серед лікарів.

Навчання є одним з стресових поведінкових факторів ризику шкідливих звичок. Тому важливим є відсоток поширеності паління в освітньому середовищі серед студентів і як індикатор наявних здоров'язберігаючих технологій навчання в закладі.

Наша вибірка склала 195 осіб різних курсів навчання.

Проведене дослідження виявило, значну поширеність паління серед студентів. За результатами, 9,4% палять щоденно, 12,3% палять 3-4 рази на тиждень, 43% серед опитаних палять «рідко» тобто менше 4 разів в тиждень.

Отже, все це свідчить, що роки навчання у медичному ВУЗі не сприяють подоланню шкідливих звичок, а навіть можуть провокувати в умовах значного психо-емоційного навантаження відновлення паління.

Як же зможуть лікарі, які палять проводити превентивну роботу і чи це потрібно? На ці питання 74,0% студентів відповіли, що вважають необхідним отримання спеціальних знань з надання допомоги пацієнтам у відмові від куріння. Думку про те, що медичні працівники є «рольовою моделлю» для своїх пацієнтів, висловили 65,3% студентів, Понад три чверті опитаних студентів вважають, що медичні працівники повинні у своїй повсякденній практиці радити своїм пацієнтам кинути палити. Впевнені в значущості порад лікаря для корекції курильної поведінки пацієнта та формування здорового способу життя 52,3% опитаних, сподіваються на це ще 35,1% респондентів. Також 51,8% опитаних переконані в тому, що лікарі, які палять, мало ймовірно будуть радити пацієнтам кинути палити.

Отримали знання в ході навчання у медичному закладі про різні підходи до відмови від куріння для майбутніх пацієнтів -45,7%, не чули про нікотинозамісну терапію 21,6% опитаних, про використання антидепресантів у програмах відмови від куріння – знають лише 51,3% респондентів.

Наведені дані свідчать про актуальність питання шкідливих звичок у медичних навчальних закладах і необхідність удосконалення викладання питань щодо боротьби з тютюнопалінням у навчальному курсі.

У зв'язку з реформуванням первинної ланки ОЗ значущим є володіння сучасними превентивними технологіями випускників.

Величкович М.М., Темна О.В., Перебетюк Л.С.

Методика викладання військової терапії студентам

5-го курсу медичного факультету

На одному з історичних етапів розвитку людства до небезпечних природних явищ приєдналися тяжкі соціальні потрясіння – війни та епідемії. Для війни завжди характерні масовий травматизм, тяжкі хвороби, погіршені санітарно-гігієнічні умови для воюючих сторін, а також для мирного населення. В сучасних умовах при збільшенні потреби в наданні адекватної медичної допомоги постраждалим під час бойових дій постало питання про створення та розвиток нового напрямку в медичній науці – військової медицини, а особливо одного з головних її розділів – військової терапії.